

KURYER

DLA PRZESZŁOŚCI, TERAZIŚCISKA I PRZYSZŁOŚCI.

CZYLI

DZIENNIK LITERATURY, KUNSTU, NOWOŚCIOM
I MODOM POŚWIĘCONY.

N° 3.

Dziennik ten wychodzi w Składzie sztuk pięknych A. BRZĄZINY trzy razy na tydzień, to jest: w Poniedziałek, Środę i Sobotę z dołączeniem kwartalnie dwunastu rycin miedzi, których jedna miedzi. Prenumerata na 36 Numerów, przysyła się w Stolicy, w kwocie 21p: 15. na Prowincyi 24p: 18

Pocałowanie

Dziś rano błądząc w dolinie,

Młodego chłopca widziałem:

Jak mówił piękney dziewczynie,

Że ją uwielbia z zapętem.

O ty! zawołał dla której w duszy

Czuje wieczne przywiązanie,

Niech cię ma prośba kochanku waruszy:

Ach! daj mi pocałowanie.

Nie mogę, rzekła piękność waruszona,

Bo gdybym cius ci dała,

Wnetby twa miłość może zmyślona

Więcey odemnie żądała.

Lecz jeśli o twę wiernę miłość

Przekonać będziesz mnie w stanie,

Może ci wtedy, może z litości,

Dam iedno pocałowanie.

Ledwie wyrzekła a już w rapale

Przysiągł ię kochanek młody:

Kochać ją niezmiennie, stale,

I piękney żądał nagrody.

Ja patrząc na to zdalęka,

Stwierdziłem w duszy to zdanie

Ze nie masz szczęścia dla człowieka,
Nad lubéy pocałowanie.

M o d y.

R y c i n a N e r 3.

Wczoraj młoda Emilia cały dzień na rozmyślaniu strawiła, nikt z gości nie był przyjetym i głuche w całym domu panowało milczenie. Ja sam trzy razy na próżno staremu naprzykrzałem się Szwaycarowi, odpowiedź zwykła była: „Kaszetanka niezmiernie przeprasza“. Dziś rano głym chciał właśnie bramę pałacową pominąć, pędem lecący Jęj Kamerdyner Gabryel omotał mnie nie przewrócić. Po zwykłym przeproszeniu, pomysł na moje wczorajsze daremne aż trzy wizyty, zapytałem go się czy można Panią widzieć, i co było przyczyną wczorajszej niewidzialności. Na to krótko mi odpowiedział, że ani pierwszego ani drugiego nie wie, i że mnie mocno przeprasza iż dłużéy służyć mi nie może, z pilną bowiem nie amierunie leciał *Expédycyę*. Na poparcie swej mowy dobył małego biletu, a ja widząc na nim adress jednéy z naszych modniarek, pomimo oparu Gabryela cały przeczytałem, i dowiedziawszy z niego o przyczynie wczorajszej samotności, za karę iż mnie lubego swej osoby pozbawiła widoku, ile mogę spamiętać, cały go naszym udzielam Damom.

Luba C...

Od dnia onegdajszego dręczy mnie bezprzestannie myśl o średniéjszym koncercie — Bydź na nim potrzeba, ale bydź i niezwroćcie na siebie powszechnéy uwagi, jest to myśl której znieść nie mogę. — Przez cały dzień wczorajszy, rozbierałam pilnie wszystkie ubiory w którychbym najłepiej pokazać się mogła: lecz ani jednego nie znajduje któryby na nią zasługiwał łaskę. Nie można występować bałowo, bo oprócz tego iż na podobnéy schadzce stróży bałowy jest nie właściwym, zmarzyłabym niezawodnie: broń Boże pokazać się w salonce lub w szubie, — jest to ubior powszechny; trzeba wynaleść przyzwoity środek między jednym a drugim. Bądź zatem łaskawa wygotować mi na środę ubiór którego dokładny opis poniżej ci kładę, w nim bowiem zdać mi się i dziwić i zajmować będę mogła. Lecz proszę cię moje serduszek o piątéy godzinie we środę wszystko niechaj mam gotowém, wiesz bowiem iak długo się zawsze męczę przy méy gotowaniu.

Blouza lecz z przodu na gęste zapinana guziczki, wąskimi paskami z atlasu tak w pelerince, naramienniczkach iak i u dołu garnirowana, niech będzie koloru jasno-brązowego merynósowa i lekko wywatowana, znając dobrze moją figurę łatwo ci będzie do niéy stan zastósować, i zrobić ją godną ciebie. Życzyłabym sobie równieź mieć kapelusz czarny aksamitny, różową podszyty materją, i ozdoba jego niech będzie na kilkunastu spieciach w kształcie kokard różowemi paskami z téżéy materji lamowanych, ograniczoną. Przyśley mi równieź jeden z kónierzyków *à la grecque* które ostatnią razą u ciebie widziałam. Lecz życzyłabym sobie aby był le-

pięty wycinany aniżeli okrągły, nie zapomnię jednak zostawić miejsca na złotą klamrę. Adieu moja duszko etc: etc.

Emilia T.

NB. Jakże sądzisz rękawiczki? mnie się zdaie że białe.

Redakcyja nie w chęci ukarania, lecz owszem celem upowszechnienia gustu Kasztelanki T. dołącza podług opisu rycinę Nro 3.

Na iednym z wczorayszych wieczorów dały się spostrzedz na głowach naszych piękności znowu zawoie, zdaniem zaś naszym błękitny bogato brylantami ozdobiony nawięćcy powinien być nasładowanym. Gdy iednak zawoie nazad modnym staia się ubiorem, miłą spodziewamy się uczynić naszym czytelnikom usługę, donosząc o ich powstaniu.

Powstanie Zawoiów.

JP. Blunt, w podróży swojej do Lewantu, uwiadania nas tak szczególnym przypadkiem wprowadzonem było używanie zawoiów na wschodzie. — Hordy Barbarzyńców widząc się w pewney potyczce niezmiernie przez Greków ciśnionemi, w największym nieładzie ustępowały z poboioviską. — Wśród zgiełku i zamieszania kilku z nich, zagrzanych prawdziwie Bohaterską odwagą, umyśliłi sami poświęcić się na śmierć, byle tylko zwróciwszy na siebie uwagę nieprzyaciela, dać swoim czas do ucieczki. — Przekonani, iż śmierć nie zawodna była ich losem, zawczasu myśleli o tym co u ludów Azyi najświętszem jest obowiązkiem, to jest o swoim pogrzebie. — Każden z nich opatrzył się w pogrzebne prześcieradło, a że sprzęt takowy dosyć jest wczasie potyczki niewygodnym dla unikniemia przeszkód jakieby mógł sprawić, obwinęli go na około głowy i tak odważnie na nieprzyaciela natarli iż dosyć zyskali czasu do ułatwienia swym rodakom ucieczki. — Na pamiątkę tego rzadkiego poświęcenia się ludy wschodu obwiali na około głowy rozmaite materje lub tkaniny, a zwyczaj ten przeięty od Turków i wyznawców Mahometa, dał początek istnieniu dzisiejszych zawoiów. —

W iednym z pism Niemieckich znajduiemy opis następującego zdarzenia.

Xiaże Józef PONIATOWSKI bawiąc w młodych swych latach na Ziemi Niemieckiej był przytomnym dnia iednego z znajdującami się przy boku jego przyjaciółmi, pewney wiejskiej zabawie. Obiadowano w ogrodzie pod cieniem rozłożystego kasztanu, a niedaleko, ztamtąd były przechodził gościeniec. Przypadek zdarzył, że banda cyganów przy odgłosie swojej prostej muzyki przez niego przechodziła, — ochoczy gospodarz w chęci zabawienia swych gości kazał przywołać włóczęgów, by każdemu podług swego wrożyli, zwyczaj. Przyszła kolej i na młodego Xiaęcia. „Młody Paniczu, rzekła Czesko-Niemieckim dyalektem stara cyganka wpatrując się w rysy ręki Xiażecy „do wysokich w życiu twém d ydziesz godności, lecz sroka (*Elster*) będzie przyczyną twój śmieci. Śmiech powszechny przerwał mowę wieszczey cygance a przypowiednia ta była ieszcze długo przedmiotem trwających rozinowy, w żartach nawet, radzono Xiaćciu aby gdy mu los poruczy pano-

wanie nad Królem, iak gdzie indziej na wilki, tak tam na głowy wszystkich srok ceny ponazaczał. Zdawało się iż słowa cyganki obeszły dosyć Xiecia stał się bowiem ponurym i smutnym.

Gdy po trzydziestu latach Bohater ten, nowo Marszałkiem Państwa Francuzkiego mianowany, zgon swój chwalebny znalazł w nurtach *El-tery*, przyjaciele jego wspomnieli sobie na przepowiednię cyganki która niestety aż nadto okropnie sprawdzoną została.

Mamy na koniec od dwóch lat na próżno oczekiwaną sanna. Używają iey wszyscy, i każden w chęci nieiako nagrodzenia sobie przeszłej zimy, nasycić się nią nie może. Mroźny lecz pogodny dzień wczorajszyszy, zwabił krotcie sanek do Alei i w miescu tem cieszyć się można było nieporównanym widowkiem. Odgłos niezliczonych dzwoneków, zdala już zwiastował bawiące się mnóstwo, a zbliżywszy się, zadziwiała rozmaitość, niekiedy nawet wspaniałość migających się sani. *Staro-Wiejska* kawa dawno zapewne nie cieszyła się przytomnością tylu osób, znajdowało ich się bowiem blisko trzysta. Powszechną uwagę ścigały na siebie ogromne sanie, ciągnięone czterma w poręcz zaprzęgniemi i w iedwabne karmazynowe szle przybranemi końmi. Jedna z siedzących piękności powodowała spienione rumaki iedwabnym leyceim i uważaliśmy, że stangreta wcale nie było, którego miejsce zastępowało znać dwóch mężczyzn w tyle sanek stojących. Któż będzie teraz chciał zarzucać lekliwość płci pięknej?

Teatra i Widowiska Stolicy.

W dniu 4. Stycznia r. b. JJPP. *Medua* i *Moote* dway przejeżdżający Indyanie nadzwyczajną swą zręcznością uprzyjemnili nam wieczor. Niezbyt dawny pobyt w Stolicy naszej JP. *Bosco*, dowiódł iak się Publiczność nasza, za widowiskami podobnego rodzaju ubiega, wątpić zatem nie można iż zręczność JJPP. *Medua* i *Moote* liczniejszych nadal ścigać będzie widzów; żałować iedynie wypada, iż rzadko kto zrozumieć ich iest w stanie.

TEATR NARODOWY. W dniu wczorajszym daną była Opera z muzyką *Mozarta* pod tytułem *Don Juan*. Nie iest myślą naszą rozbierać to, co znawcy za nieporównane osądzili, wspomnienie tylko w krótkości o wczorajszej wystawie tej Opery. Lecz zastanawiając się nad nią, napotykaamy znów dowody ciągłych Dyrekcyi o wewnetrzną ozdobę Teatru naszego starai. Kilka w tęp sztuce widzieliśmy nowych dekoracyi, a uderzająca *Piekkła* wystawa, mocniemy nam dać czuć stratę iaką Teatr, jeżeli wierzyć można rozchodzący się wieści w osobach JPP. Joutty ovcy i syna, poniesie. Oprócz JP. Polkowskiego któren zdaie się iż nie wiele wczorajszą swą zajmował się rolą, nie można innym Artystom, nieoddać sprawiedliwicy w grze pochwały.

W dniu dzisiejszym daną będzie w TEATRZE NARODOWYM Maskarada, o godzinie 8. Krotofila Los na Loteryę. O go: 10. Kom: Opera Miłostki Hulańskie. O godzinie 12. Balet, Fletrawers zazarowany.

Znaczenie Szarady w przeszłym Numerze umieszczonéy iest O-ko-wy